

στάρετς αγωνιζόταν επίμονα κατά της τσιγγουνιάς και της απληστίας, της ασυμπάθειας προς το πλησίον, για την άκαρπη συσσώρευση του πλούτου. Έλεγε ότι τέτοιοι άνθρωποι, που ζουν μόνο για τη δική τους ικανοποίηση, που δεν θέλουν να σκέφτονται τους φτωχούς αδελφούς τους, είναι όμοιοι με τον άπληστο πλούσιο του Ευαγγελίου. Ο στάρετς καλούσε τους ανθρώπους που είχαν πλούτο να βοηθούν τους φτωχούς, ακολουθώντας τα λόγια του αποστόλου: «». Με το παράδειγμα της φύσεως αποκάλυπτε την αμοιβαία σχέση των δημιουργημάτων του Θεού:

– Τα στοιχεία της φύσεως και της επιστήμης συμπληρώνουν το ένα το άλλο, μοιράζονται μεταξύ τους ότι έχουν, και η φύση στο λογικό ον, τον άνθρωπο, δίνει τα αγαθά της: το φως, τη θερμότητα, την υγρασία και μ' αυτόν τον τρόπο διατηρείται η ζωή του και η ζωή του οργανικού κόσμου. Αλλά εμείς, τα λογικά όντα, οι άνθρωποι, συχνά μετατρέπομαστε σε τσιγγούνηδες, αναίσθητους, κουφούς στους στεναγμούς και τις κραυγές των αδελφών μας.

Γι' αυτό ας μοιραστούμε την αγαθή φιλοχρηματία, ας μοιραστούμε τα αγαθά χωρίς τσιγγουνιά και αλαζονία, αλλά με γενναιοδωρία, με πραότητα και ταπείνωση. Η τσιγγουνιά και η φιλοχρηματία καταστρέφουν την ψυχή, και στην επίγεια ζωή αυτά τα πάθη οδηγούν σε βαρειές συνέπειες.

Υπάρχει η εξής διήγηση: Τρεις άνθρωποι, ενώ βάδιζαν στο δρόμο, βρήκαν ένα θησαυρό κι αποφάσισαν να τον καρπωθούν. Τον μετέφεραν σ' άλλο μέρος κι έστειλαν τον ένα απ' αυτούς στην πόλη για να αγοράσει κρασί και να το γλεντήσουν. Οι δύο που έμειναν συμφώνησαν να τον σκοτώσουν, ώστε ο πλούτος να μείνει σ' αυτούς. Εκείνος όμως, αφού αγόρασε το κρασί, πήγε σ' ένα φαρμακείο κι αγόρασε δηλητήριο για να δώσει στους άλλους δύο το δηλητηριασμένο κρασί, ώστε να κρατήσει μόνο για τον ευατό του το θησαυρό. Και να τι έγινε. Ο ένας ήρθε από την πόλη με το κρασί. Οι άλλοι δύο τον σκότωσαν κι άρχισαν να πίνουν το κρασί. Δηλητηριάστηκαν κι έτσι απολέσθηκαν τρεις ψυχές.

Η τσιγγουνιά και η απληστία είναι το πιο καταστροφικό πάθος. Είναι η αμαρτία του Ιούδα. Πρέπει να έχουμε συμπάθεια και να είμαστε ελεήμονες.

Η ευσπλαχνία είναι μεγάλη αρετή. Ο άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων θεωρούσε χαμένη την ημέρα που δεν έκαμε ελεημονσύνη στον πλησίον. Οι ενάρετοι άνθρωποι ψάχνουν ευκαιρία για να βοηθήσουν κάποιον. Η Παναγία ιδιαίτερα χαίρεται όταν οι χριστιανοί κάνουν ελεημοσύνη στον πλησίον, και οργίζεται με τους σκληροκάρδιους και άσπλαχνους ανθρώπους.

Σε μια οικογένεια συνέβη μια δυστυχία. Αυτοί που υπέφεραν ζητούσαν από τον πατέρα Σάββα να προσευχηθεί και οι ίδιοι, παρακαλούσαν τον Κύριο να ελαφρώσει το βάσανό τους, αλλά η θλίψη δεν περνούσε. Τότε ο π. Σάββας κατά τη διάρκεια μιας παρακλήσεως είπε:

- Συμβαίνει κάποτε ο Κύριος να στέλνει στους ανθρώπους κάποια συμφορά εξ αιτίας της ασπλαχνίας τους. Κι αυτοί προσεύχονται• ζητούν από τον Κύριο να τους λυτρώσει απ' αυτή τη θλίψη. Ο Κύριος όμως, σαν να μην ακούει την προσευχή τους, δεν ελαφρώνει τη θλίψη τους. Ο Κύριος ακούει όλες τις προσευχές, αλλά καθυστερεί, γιατί περιμένει να δείξουμε ευσπλαχνία. Χωρίς ευσπλαχνία ούτε ο Κύριος δείχνει το έλεός Του. Κάποιοι απομονώθηκαν στα όρια της οικογένειάς τους και δεν δίνουν σημασία στους πτωχούς, αυτούς που έχουν ανάγκη βοήθειας.

Έχετε δει καμμιά φορά πώς πιάνουν τα παιδιά τα περιστέρια; Για να μην πετάξουν, τους δένουν τα φτεράκια τους. Έτσι και ο άνθρωπος ο οποίος έχει προσκόλληση στα χρήματα, στα πράγματα, όπως και στο περιστέρι, είναι δεμένα τα φτερά της ψυχής του, κι εκείνη δεν μπορεί να πετάξει στα ουράνια σκηνώματα. Κι έτσι οι προσευχές του ανθρώπου αυτού δεν γίνονται δεκτές από τον Κύριο.

Ρώτησε κάποιος τον Γέροντα:

- Κι αν κάποιος δεν έχει χρήματα και πράγματα, τι προσκόλληση μπορεί να έχει;

Ο Γέροντας απάντησε:

- Όποιος δεν έχει τα μέσα για ελεημοσύνη, αλλά φθονεί εκείνον που τα έχει, είναι κι αυτός φιλάργυρος, λάτρης του πλούτου. Φύλαξέ μας, Κύριε, από τέτοιο πάθος! Ας είμαστε ευχαριστημένοι με τα πλέον αναγκαία για τη συντήρηση του σώματος, με τα απαραίτητα για να το ντύσουμε, ώστε να μην κρυώνει, για να το

ενισχύσουμε ώστε να μην γίνει αδύναμο και να είναι φίλος στην ψυχή, για να δουλεύουμε στον Κύριο. Όλα τα άλλα είναι όλεθρος για την ψυχή. Ιδιαίτέρως φοβηθείτε την πολυτέλεια, την μίμηση στη μόδα. Μη μαζεύετε χρήματα. Όσα μείνουν μοιράστε τα στους φτωχούς. Κάποιοι τα βάζουν στο βιβλιάριο για την «άσχημη ώρα». Αλλά τι λέει ο Προφήτης Δαβίδ; «Το αργύριον αυτού ουκ έδωκεν επί τόκω» (Ψαλμ. 14,5) . Για μας είναι αρκετή η μέριμνα για τη σημερινή ημέρα. Στην Κυριακή προσευχή ζητούμε από τον Κύριο: «Τον άρτον ημών τον επιούσιον». Ας μη ζητούμε τίποτε σ' αυτή την αμαρτωλή γη. Δεν έχουμε εδώ μόνιμη κατοικία, είμαστε ξένοι και παρεπίδημοι στη γη.

Υπάρχει κι άλλο είδος πλεονεξίας η λεγόμενη βιβλιομανία, όταν δηλαδή πολλοί μαζεύουν πολλά βιβλία, παρακλήσεις κ.λπ. και μένουν άχρηστα. Και οι ίδιοι δεν τα διαβάζουν και φοβούνται να τα δώσουν σε άλλους να τα διαβάσουν. Ένας τέτοιος πνευματικός θησαυρός δεν πρέπει να μένει αχρησιμοποίητος. Τον καιρό που δεν τα διαβάζεις δώσε τα στους άλλους. Είναι κι αυτό ένα είδος ευσπλαχνίας που είναι ευάρεστη στον Θεό...

Από το βιβλίο: « ΣΤΑΡΕΤΣ ΣΑΒΒΑΣ Ο ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΗΣ» ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΩΣ

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr